

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/26. uri popoldne.

Štev. 7.

V Ljubljani, v soboto 10. januarija 1891.

Letnik XIX.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom nastopil je „Slovenec“ svoj devetnajsti letnik. Tem povodom vabimo na novo naročbo. Novejši dogodki v naši ožji in širji domovini kažejo živo potrebo določnega in neodvisnega konservativnega dnevnika za slovenski narod, da vedno in povsod, brez ozira na levo ali desno vzbujajo in širijo versko, narodno in avstrijsko zavest ter neustrašeno odbija napade domačih in tujih nasprotnikov na katoliško cerkev in narod slovenski po géslu: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Poleg tega pa bomo obračali še večjo pozornost na narodno-gospodarske in socialno-politične razmere ter ob vsaki priliki zagovarjali koristi našega kmeta, trgovca, obrtnika in delavca, ki imajo od dne do dne težavnejši boj za svoj obstanek.

Da bomo uspešneje izvrševali svojo nalogo, ostanejo naj nam zvesti vsi dosedanji naročniki in sotrudniki ter nam blagovolé pridobiti novih somišljenikov in podpornikov.

„SLOVENEK“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred velja za Ljubljano pri upravništvu prejemam:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se računai 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemam za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le, če se dološlje naročnina.

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji za celo leto s poštino vred, ali v Ljubljani na dom pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnino na to prilogo prejema „Slovenčev“ upravništvo.

Vredništvo in upravništvo „Slovenca“ in „Domoljuba“.

Novi kij za slovensko ljudstvo.

Na večer pred sv. tremi kralji stolkli so naši Nemci v Mariboru nov kij za slovensko ljudstvo, podružnico družbe „Südmark“ v Mariboru. Huda je v tem imenu sodba čez novo podružnico, toda ona ne zasluži drugega in nje namen tudi ni drug, kakor da pobije slovenskega posestnika, kjerkoli mu more do glave. To priznava celó „Marb. Ztg.“ sama. V članku, ki je zbornjaval vse prave ali tudi le po sili Nemce v to novo podružnico, bere se to malo da ne v istih besedah.

„Nemško društvo, bere se v njem, „Südmark“ ima nalogo, nemške ljudi v gospodarstvu podpirati, ako prebivajo v mešanih krajih na Štajarskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem ali pa imajo voljo nastaniti se v njih“. Zoper to še človek nima kaj reči, če hoče kako društvo podpirati svoje ljudi, ali drugo je vprašanje, kdo da so mu „svoji“ in kako da jih podpira? Ako se godi pošteno, ne očitno na škodo tistih, ki živé v obližji taeih ljudi, bodi jim to! Zato je tako društvo le hvale vredno, toda društvo „Südmark“ pa pač nima volje za to. Njemu

je vse kaj drugega na misli. Čujmo! V njegovem oklici se bere tudi to-le:

„Ta namen se naj doseže 1. z nakupavanjem kmetij; 2. s priskrbovanjem ležečih in živečih stvari, ki so v gospodarstvu potrebna; 3. s prepuščevanjem taeih kmetij a) rednim poslom in viničarjem, b) družinam, ki so prišle brez lastne krivde v revščino, c) družinam, ki nimajo toliko dohodkov, kolikor jih je treba za družino, da se preživi, kakor je prav, d) osebam, ki nimajo toliko premoženja, da si kupijo še tudi tako malo posestvo . . .“ Ljubo slovensko ljudstvo, kaj ne, da je to društvo vse hvale vredno?

Gotovo, to društvo je hvale vredno ali ono hoče tako skrbeti le za Nemce in ne na Nemškem, ampak na slovenskih tleh. Komur tedaj to društvo pomore na kako posestvo, tak nima sam na sebi nobene pravice do zemlje, ampak društvo rine domačega, slovenskega posestnika s posestva ter postavi na-nj tujea, kakor pravi samo, Nemca na mesto Slovenca. Kaj pa da postane iz Slovenca, čegar je bilo doslej posestvo, to ne skrbi društva, ampak ono je veselo, da se šopiri poslej Nemece na njegovem posestvu, in čim prej to doseže, tem večje je veselje v tem društvu.

In podružnic taeega društva imamo že več na slovenskih tleh, po mestih, trgih in malo, pa jih dobimo že tudi v naše vasi. Najnovejša je tedaj v Mariboru in visoka vlada je, kakor je podoba, s tem zadovoljna. V isti številki, v kateri prinaša „Marb. Ztg.“ oklic za to podružnico, išče e. kr. okr. glavarstvo pisarjev v svojo uradnijo in e. kr. okr. sodišče razglašajo prodajo nekaterih reči v Kozjaškem vrhu, na slovenski zemlji. Kaj si naj misli pri tem človek, ki nima nemčurske slame v glavi? Da prideta ta razglasa po naključji v isto številko? Seveda je tako, ali naš sosed, ko to vidi, premikuje ramena in čudno obrača svoje oči, vidi se mu, da ne vé, kaj naj reče na to. Sitno mu je to, prav sitno, in

LISTEK.

Nedeljske misli.

XIII.

Gospod vrednik, mraz je, da kvedrina škriplje pod nogami in da se kmetsko obuvalo ne razloči po glasu od škornjic prvega velikomestnega „gigerla“. In celó v lase in mustače, ako jih imamo, nam sili mraz in ivje, da smo vsi sivéki brez izjeme, akoravno živimo v novoletni dóbi, ko imamo mesto dolgoletne hladnokrvnosti same vroče želje in voščila in sama iskrena čutila v prsih, ali vsaj na jeziku za svojega jednako „vročega“ bližnjega.

Da, novo leto in novoletna voščila, okrašena s samimi superlativi, so pravi zaželeni zapeček marsikateremu zemljanu, ki nima razven poslednjih nikjer gorkega ali simpatičnega prostora, kamor bi položil v boji življenja ohlajeno svojo glavo in zamrzle svoje čute. Da, in baš zaradi tega je bajé postavil prvi pratikar novo leto v zimsko dóbo, saj bi v vročem poletju ne mogli prenašati toliko vročih čutov in želj in opekli bi se še pogosteje ž njimi, kakor v sedanji ivnati dóbi.

Naravno je tudi, da se samo v „trdi“ zimi ogreje navadno človek za vse vzvišene gorkote in da se rodé v dóbi snega in ledu najbolj visoke misli.

Tako je na primer sama prepotrebna zimska gorkota kriva, da se ogrevajo naši Notranjci vedno bolj za dolenjsko železnico in škodujejo „in flagrantibus“ gospodu poslancu za dolenjska mesta in nekoliko tudi Dolenjcem, katerim so že preračunili natanko, koliko let je življenja zmožna njihova železna cesta, in koliko let bodo potrebovali, da izvozijo vso svojo suho robo preko morja, kakor jo je izvozila bajé že davnaj Notranjska.

Dalje je kriva zopet zimska toplina, ki združuje po zimi izvanredno tudi slovenske rojake in narodnjake okoli čitalniške peči v Ljubljani, da je nastalo kar čez noč glavno vprašanje, ali naj se proglasi ondotna „Umgangssprache“ v „deutsch-slovenisch“, ali „slovenisch-deutsch“. Naj bode poslednje kakor hoče, novega in zanimivega ne pride ničesar na dan, saj je že stara navada, da najbolj zagrizen Slovenec v izgovorjeni slovenski slovniški perijodi vsaj prednji stavek izgovori nemški in da mu navadno le zaradi lepšega prilepi zadaj kakovo slovensko zaplato za „sufiks“.

O koliko vzvišenih in tudi zanimivih osebnih novic bi vedeli osobito povedati in tolmačiti na račun zimske topline, ko bi imeli pristnega reporterja, ki bi slikal v pozni noči po mrzlih ljubljanskih ulicah in po toplih kavarnah in gostilnicah, kjer se obirajo in streljajo nekaterim časnikom najbolj pikantne časnikarske race za nedeljske osladne novice.

Vendar vsakemu ne pristuje vse in vsak ne ume vsega. Zaradi tega so tudi naše „nedeljske misli“ mnogemu premalo, a zopet mnogemu preveč umljive, da stika, kar se mu morda sicer redkoma primeri, za mislimi in sicer za „nedeljskimi“, vsaj misli mu delajo že „a priori“ mnogo preglavic.

In vendar je navzlic vsej zimski novoletni toplini meni vselej nekako tesno pri srcu, ko gledam toliko raznih mi poslanih voščil in položenih na beli papir pred seboj.

Nehoté skoraj se spominjam tedaj vselej svojega prijatelja, ki biva v našem „planinskem raju“ že mnogo mnogo let. Prepričan sem, da se spominjava pogosto drug drugega v mislih — vsaj on mene ob godovnicah nikdar in jaz njega le redkoma pozabim, a za novo leto si zamenjujeva redno dvokrajcarski dopisnici.

In vendar zbiram jaz vse njegove dopisnice ter jih hranim v predalčku, na kateri sem prilepil nadpis: „Simon“.

Poslednje ime se ni rodilo doslej niti v mojih delavniških niti „nedeljskih“ mislih, niti sem je našel v besednjaku naših „zaslužnih“ mož, katerim se zažiga v petek in svetek kadilo, temveč čul sem je v minolem letu le na potovanji v daljni tuji deželi, kjer niso znani sicer niti „radikalni“, niti „nazadnjaški“ Slovenci, a kjer se čisla veda in znanost mojega prijatelja.

vpraša se: čemu pa ni teh razglasov tudi v „Südst. Post“, če že morata biti v nemškem listu? Tako, méni, bi umel to lažje. Ali pustimo ga, tega soseda, v njegovem premišljevanji, saj najde gotovo odgovor, da ne bode na škodo c. kr. vladi sami. Nas tudi ne skrbi za vlado ter zna ona gotovo, čemu da ji služi društvo „Südmark“. To, kakor pravimo, nas ne skrbi, pač pa želimo, da so naši rodoljubi opazni na to društvo, naši kmetje pa naj imajo oči odprte ter naj ne pustijo nikogar v svojo domačijo, komur je „Südmark“ za kumico. Pravljičica o ježi in lisici naj jih uči; škode imamo že več, kakor dovolj po ljudéh, ki so se najedli našega kruha, v zahvalo pa bi nas radi še potisnili izpod lastne naše strehe. To pa ne sme biti dalje, odbijmo kij s kijem, to se pravi, pokažimo vselej in vsi v vasi, trgu, mestu, da ne izpustimo niti pedi slovenske zemlje iz rok na ljubo ljudem, ki žró iz jasli družbe „Südmark“. To pa nas še reši in to je še mogoče.

„Slov. Gospodar“.

Veliki Dunaj.

Na praznik sv. Treh Kraljev slavilo je dunajsko mesto slovesno svojo združitev s sosednimi svojimi predkraji. Vzbudil je to misel presvetli cesar sam in zato je vlada z vsemi svojimi silami delovala, da je s svojimi predlogi čem preje prodrla v mestnem zboru dunajskem in deželnem zboru nižje-avstrijskem. Poslednji je moral celó zborovati med zasedanjem državnega zbora.

V ta namen, da se Dunaj spoji s predkraji in s tem ogromno povekša, delovali so vsi zastopniki, tudi antisemitje, a z različnimi sredstvi in iz različnih namenov. Židovski liberalci so tiščali na spojitve, ker upajo, da se bodo vsled novega volilnega reda še nekaj let obdržali na površji ter si ohranili večino v mestnem in deželnem zboru. Izid zadnjih mestnih in deželno-zborskih volitev je namreč jasno pokazal s številkami, da se židovsko-liberalno vladanje na Dunaju bliža svojemu koncu in da nove moči, spojene v stranki zjedinenih kristijanov, silijo na dan ter bi isti bili po dosedanjem volilnem redu že skoro gotovo pri letošnjih volitvah v mestni zbor dobili večino ter krasno dunajsko sovetnico, kjer se že toliko let šopiri židovska absolutistična vlada, vrnil zopet onim, ki so jo z ogromnimi svojimi žrtvami zgradili, z žulji svojih rok — kristijanom dunajskim.

To je sicer za nekaj let odloženo vsled spojitve Dunaja s predkraji, vendar mladeniško delujočemu krščanskemu duhu se vkljub vsem zaprekam posreči prej ali pozneje, da razruši trohnelo židovsko trdnjavo velikega Dunaja.

Tudi združeni kristijani so delovali za spojitve, a načinu, po katerem je to dognala liberalna večina, so se upirali, ker so videli, da se večina ne ozira na želje ljudstva v tem oziru, marveč da ima le svojo strankarsko korist pred očmi. Tako novi zakon spojenim manjšim občinam naklada mnoge nove troške; zato so se nekatere občine izrekle proti spojitvi, a na njih ugovore se ni večina nič ozirala ter jih tudi proti njih volji spojila z Dunajem.

Razna so bila torej čutila, ki so ob dnevu slovesnega praznovanja združitve 6. t. m. napolnovala sreča prebivalcev velikega Dunaja. Uradna slovesnost seveda je bila sijajna, ljudstvo je večinoma ostalo hladno. — V dvorani muzikalnega društva so se zbrali dunajski odličnjaki in slavnostni govor je spregovoril ob tej priliki stari Schmerling. Pred vsem je omenjal v svojem govoru zahvale, ki jo v tem trenutku čutijo in izražajo vsi blagemu vladarju, ki je pričel in očetovski podpiral to važno podjetje. Pred tridesetimi leti je odločil, da naj se odstrani zidovje stare dunajske trdnjave, s tem se je mesto zdatno razširilo in napravile so se najlepše ulice, slavnoznani dunajski „ring“, in z današnjo spojitvijo je temu delu venec položen.

Spojitve ta pa nima samo solčno, ima tudi senčno stran. Prosto je sedaj široko polje židovski spekulaciji, ki bo z malovrednimi zgradbami preplavila nove mestne pokrajine ter vsa večja podjetja, ki se bodo sedaj natorno razvila, skušala spraviti v svoje roke. Dolžnost bo torej dunajskih kristijanov, da v korist malim obrtnikom naklanjajo nova dela, ki se imajo zasnovati v novih delih mesta.

Sploh pa omenimo, da se nikakor ne navdušujemo za neizmerno povečevanje mest, in nikakor samo po tem merilu nečemo meriti napredka in blagostanja kake države. — Kajti na tem ni mnogo, ali šteje Dunaj, kakor je najnovejša števila dokazala, 809 443 prebivalcev, ali ako jih šteje mnogo čez milijon; pglavitno je, da so ti prebivalci zadovoljni in imajo pogoje svojega obstanka in napredka v dotičnem mestu.

Veliki Dunaj bo za nas v resnici tedaj velik, kadar se iznebi strogo-nemškega značaja vkljub stotisoč nenemškim prebivalcem dunajskim, kadar bo Dunaj v malem to, kar bi Avstrija morala biti v velikem: krščansko mesto pod čegar okriljem vsakdo najde svoje pravice, tedaj bo Dunaj v resnici velik in tako slovesnost bi tudi mi praznovali s posebno radostjo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. januarija.

Notranje dežele.

Deželni zbori sedaj zborujejo trije: tirolski, češki in dolenje-avstrijski. — Tirolski deželni poslanci so se sošli, da razpravljajo vladno šolsko predlogo in o ločitvi Tridenta od Tirolske. Italijanski poslanci so za slučaj, da večina deželnega zbora zavrne njih predloge gledé avtonomnih zahtev, grozili, da ne bodo več prišli v deželni zbor. Sedaj pa so se stvari zasukale in neki poslanec je objavil v listu „Raccoglitore“, da je on odločno proti abstenenčni politiki. Sicer je res, da bi bil to najlepši ugovor italijanskih poslancev, a res je tudi, da bi s svojo odsotnostjo v deželnem zboru ničesar ne dosegli za svoje namene. Spominja tudi svoje rojake, da so njih poslanci že odtegnili se deželnim zborovanjem, toda dosegli niso ničesar, pač pa so mnogo trpeli nezastopani interesi italijanskega prebivalstva na Tirolskem. — Češkega deželnega zbora spravna komisija imela je dné 8. t. m. sejo,

pri kateri je predlagal dr. Rieger, da se postavi pred vsem na dnevni red odgovor vlade na resolucijo Skardovo, ker je te misli, da treba na ta dopis cesarskega namestnika točno odgovoriti. O tem predlogu se suče dolgotrajna debata; sprejme se predlog dr. Mattuša, da naj se posepeši obravnava o vladinem odgovoru in pa predlog princa Schwarzenberga, da naj se v ta namen izvoli poseben odsek. Predno je bil vsprejet zadnji predlog, izjavili so Nemci, da se volitve v ta odsek ne bodo vdeležili in da tudi ne vsprejmó nobene izvolitve. — V deželnem zboru dolenje-avstrijskem je bila na dnevnem redu predloga za ubožni zakon, katero je dogotovil deželni odbornik Schöffel, ki je med drugim v potrdilo svojemu načrtu rekel: Države naj opusté neplodna narodna vprašanja ter naj obračajo svojo pozornost na socijalne in gospodarske preosnove, sicer se je bati, da bo človeška družba pokopana in se bo na njenih razvalinah šopirila brezglavna anarhija. Zatem pojasnjuje iz Momsena rimske razmere v Ciceronovem času ter najde v njih mnogo sličnosti s sedanjimi, torej glasen opomin, nikakor ne čakati, da bi se posledice takih razmer v vsej svoji strahovitosti pokazale tudi med nami, kakor so se nekđaj ob razpadu rimske države.

Nov statističen urad na Dunaju. Dnó 8. t. m. ustanovil se je v oddelku trgovinskega ministerstva poseben statističen urad, ki šteje 21 zaposlenih uradnikov. Ti uradniki so poslovali dosedaj deloma pri finančnem, deloma pri trgovinskem ministerstvu. — Dela se jim v dnó številka pač ne bo manjkalo.

Za deželnozborsko volitev v Hotieborskih kmetijskih občinah so postavili Staro- in Mladočehi svoja kandidata. Dr. Rieger priporoča v ime kluba posestnika Jan. Daneka kot kandidata za volitev dnó 13. t. m.

O nabiranju vojaških novincev prinaša list za državni zakonik postavbo, iz katere posnamemo, da treba deželam zastopanim in državnem zboru nabrati za armado in pomorščake 60.389 môž, za deželno brambo 10.000 poleg namestne rezerve in onih novincev, katere imata za deželno brambo nabrati Tirolska in Predarelska.

Upravna preosnova na Ogrskem se bliža svojemu vresničenju. Vlada in liberalna stranka delujeta neumorno za to preosnovo, in upati je, da bodo dotični predlogi zbornici poslancev izročeni že pričetkom meseca februarja. Podlaga novi preosnovi bo državna organizacija glavarstev; poleg tega se bo preosnovala organizacija sodnijske uprave.

Vnanje države.

Italija. Zdaj je prišlo v italijanskih političnih krogih na dnevni red vprašanje, kako bi se zmanjšalo število vseučilišč, katerih je na Italijanskem sedem najst. To število vsekako ni v nikakem razmerju z italijanskim ljudstvom, z dijaki in sredstvi, s katerimi se vzdržujejo vseučilišča. Nekatera teh vseučilišč tudi niso polna. Siena ima dve fakulteti: pravoslovno in zdravilsko, Macerata jedno fakulteto, namreč pravoslovno. Vsi se pač vjemajo s tem, da se morajo nekatera vseučilišča odpraviti — toda katera? Nobeno mesto noče priti ob vseučilišče, ki daje kolikor toliko večjo veljavo in dobiček dotičnemu mestu. Bonghi je tudi že skušal kot minister odpraviti nekatera vseučilišča, a zadel je pri tem ob take zapreke, da je popolnoma opustil to misel. Bržkone se pa tudi sedanji vladi ne bo posrečilo kaj takega.

(Dalje v prilogi.)

Prijatelj Simon, in čemu se to spominjam danes v „nedeljskih mislih“?

Nepotrebno v istini se bode dozdevalo poslednje Tebi in še boljše mnogemu, ki nosi visoko svojo glavo, Ti pa samo učenost in pa grčavo palico med „visokimi“ svojimi ovčicami.

Ne zavidaj jih Simon! Jedin napis nad jednim samim tvojim predalčkom odtehta stote baržuna in slamnate slave.

Simon, tvoj predalčkov nadpis bode živel „aere perennius“ in ž njim ime Slovenca, četudi mi slovenski „slavni“ ne častimo primerno Tvoje veljave. Sviftijaneec.

Suženjstvo v Afriki.

(Predaval P. Ksaver Geyer dnó 30. decembra v Ljubljani.) (Konec.)

Glavna trga ugrabljenih sužnjev sta El-Obeid v Kordofanu in Omdurman pri Kartumu. Tu javno prodajajo sužnje. Ko sem leta 1883 bil v Kartumu, veljal je tam črnc 80 tolarjev, danes velja le 15 do 20 tolarjev, kar dokazuje, da je dovolj človeškega blaga. Skozi Kasalo in Berber tirajo sužnje do Rudečega morja. Tu jih na skrivnih krajih spravijo na ladije z jadri, ki ob ugodnem vremenu morejo v eni uri prepluti 15 morskilj milj. Če zagledajo evropsko ladijo, navežejo Arabci sužnjem kamne okolu vratu in jih potopé v morje; tako se odteg-

nejo kazni. Za časa dvaletnega bivanja v Suakinu posrečilo se je le edenkrat jih zasačiti, akoravno so v jednom letu nad 7000 sužnjev prepeljali v Arabijo. Trgovina s sužnji še sedaj cveté ob Rudečem morju. Turčija ima že mnogo let postave, ki prepovedujejo uvoz sužnjev, a te postave so le na papirju. Turški uradniki jemljó darila (bakšiš) od trgovcev in jim dovoljujejo trgovino s sužnji. V aprilu zadnjega leta je prijadrala ladija s sužnji do obrežja blizu Djedde; trgovci so skušali podkupiti uradnike. Namestnik, policijski načelnik in carinar se niso mogli zjediniti o razdelitvi denarja. Namestnik je sužnje zaplenil, izbral si več deklic za svoj harem, ostale pa prodal v Meko. Drugi slučaj je ta: Zdravstveni zdravnik v Hodeidi je nekega dnó naznanil tamošnjemu guvernerju ladijo s sužnji, guverner si je sužnje osvojil in prodal v Medino. Zdravnik je to naznanil v Carjigrad, od koder pa so mu odgovorili, da se mu ni treba pečati z rečmi, ki ga ne brigajo, ker je plačan, da bi zabranil indijsko kolero, ne pa uvoz sužnjev. Evropski konzuli v tem oziru ne morejo ničesar storiti. Celó v Turčiji tržijo s sužnji. Turške ladije dovažajo sužnje tudi v Carjigrad. Kaj pomagajo vse postave? Prepričanje, dobičkarija, poželjivost in lenoba mohamedovcev so vzroki trgovine s sužnji. Gospodar in gospodinja ne delata, temveč ležita ves dan na divanu, pijeta, kadita in sprejemata obiske; vse delo preostaja sužnjem. Sužnje po-

šiljajo tudi v službe; če zasluži na dan po dve marki, preživi ga gospodar z dvajsetimi krajcarji, drugo pa vtakne v žep. Zato pravijo mohamedovci, da je suženj koristnejši od osla.

Večina sužnjev pomrje v mladosti; od 100 jih navadno umrje 20. Dokler bodo mohamedovci potrebovali sužnje ter jih plačevali po 100 in več tolarjev, tako dolgo bodo Arabci vedno našli pota, da bodo uvažali sužnje.

So pa nekateri, ki trdijo, da suženjstvo ni tako strašno, kakor se opisuje, in da se zamorci v suženjstvu celo izomikajo. To ni res. Dostojnost mi ne dovoli, da bi povedal, kaj počenjajo s sužnji. Nobena pregreha ali hudodelstvo ni preveliko za Arabca, če zasluži denar. Če se suženj pregreši, pribijejo ga z ušesom na vrata, obesijo za roko ali nogo na drevo, ranijo z britvijo ali žgó z železom. Ali je to omika?

S čim torej bi se moglo zatrei suženjstvo? Dajte postave proti haremu, zaprite afričanska obrežja, kaznujte s smrtjo vse trgovce s sužnji, toda ne pozabite na glavno sredstvo, na krščanstvo! Suženjstvo se dá zatrei z jednim mahljem. Tudi v Evropi ni takoj šlo. Krščanstvo mora najprvo predruščiti nazore tamošnjih ljudstev, vcepiti jim mora spoštovanje bližnjega. Predno afričani dobé prostost, morajo prej biti vzgojeni za prostost. V tem oziru tudi njim veljajo besede: „Resnica vas bode oprostila.“ To pa

Nemčija. Ko je bila nedavno strasburška deputacija pri knezu Bismarcku, omenil je ta „železni mož“, da more Nemčija le take dežele prisvojiti si, katere potrebuje v zavarovanje svojih mej, ali katere so tako nemške, da bi ostale popolnoma nemške, tudi ko bi se poklical zadnji vojak iz njih. Te besede različni listi, med njimi tudi nemški na dolgo in široko razpravljajo. Kaj pač tiči v teh besedah? Vprašati se moramo vzlasti mi Avstrijci, katero deželo potrebuje Nemčija v zavarovanje svojih mej? Prisivajati si na ta način dežele, ne velja vendar samo za Nemčijo. Ako prisvoja „železni mož“ to „pravico“ Nemčiji, tikala bi vsekako tudi drugim državam. A vpraša se, kam bi se prišlo s tako politiko? Vsekako bi neprenehoma stali evropski narodi v bojnem viharju. Francija bi si takoj prisvajala Alzacijo in Lotaringijo, kakor tudi Belgijo, Luksenburško, Savojsko in del Švice, zakaj te dežele bi potrebovala, da bi varovala svoj francoski jezik. Italija bi imela „pravico“ prisvajati si Neco, Savojsko, južno Tirolsko, obrežje istrsko in dalmatinsko in deloma tudi Trst. Nemčija bi si „smela“ lastiti Holandijo, nekatere ruske provincije in nemške-avstrijske dežele. Rusija pa bi si prisvajala prusko Poljsko, slovansko-avstrijske dežele in balkanski polotok? Kje bi bil konec takim vojnam? In take nazore trosi v svet mož, ki je nedavno vodil usodo evropskih narodov? Pač dobro, da je onemogla desnica njegova.

Nizozemsko. Nizozemska kraljica je sporočila papežu Leonu XIII. in slavnemu kardinalu Lavigeriju, da je podpisala zapisnik bruseljske protisuženjske konference. Sv. oče je zahvalil zato kraljico Emo in prosil nebesa blagoslova za novo nizozemsko vlado.

Anglija. Pogajanje med O' Brienom in Parnellom v Boulognu je bilo v četrtek dovršeno. Kakor trdijo nekateri listi, sporazumela sta se v toliko, da odstopi Parnell začasno s političnega življenja, a pod pogojem, da prevzame O' Brien ali pa Dillon vodstvo irske stranke namesto Mac Carthy-a. Dne 15. januvarija bo imela stranka polnoštevilno sejo, na kateri bo volila svojega prihodnjega voditelja. To pogajanje med O' Brienom in Parnellom pa nekateri irski listi obojajo, in sicer bržkone zato, ker se bojé, da ne bi Parnell prišel na kak način zopet do svoje prejšnje veljave.

Turčija. V turških vladnih krogih vlada veliko vznemirjenje in nejevolja in sicer zato, ker so ruski agentje bivšega ruskega častnika zvalili k sebi, prijeli ga in postavili na rusko ladijo. Glavni vzrok nejevolje je pa to, kar se je še pri tej priložnosti zasedilo. Turška vlada je namreč prišla na sled mnogim turškim podložnikom, ki živé od ruskega denarja, da živí na njenih tleh več ko 500 ruskih različno preoblečenih ogleduhov, da se bavi 160 inženérjev z vprašanjem, kako bi si bilo mogoče osvojiti Bospor in mnoge trdnjave, in da je Kjurda paša prodal Rusa Luckega za 200 turških funtov. Kdo pa je ta Lucki, vsled katerega je nastalo tako soparno ozračje v turških vladnih krogih? Na to vprašanje odgovarja dopisnik iz Sofije v „N. Fr. Pr.“ mej drugim tako-le: Lucki, katerega so ruski agentje k sebi zvalili, prijeli ga in postavili na rusko ladijo, ni nikakov nihilist in sploh nikak zločinec. Njegov edin prestopek je, da je ostal zvest svojej drugi domovini Bolgariji. Pred desetimi leti je prišel Lucki z drugimi ruskimi častniki vred na Bolgarsko, kjer so stopili v bolgarsko mornarico. Ko so dobili 1885. l. ruski častniki iz Peterburga

ukaz, naj se vrnejo v Rusijo, ostal je sam Lucki v Bolgariji, kjer je bil imenovan za poveljnika bolgarski mornarici. V srbsko-bolgarski vojski si je stekel Lucki mnogo zaslug. A ko je bil Aleksander Batenberžan postavljen z bolgarskega prestola, prišel je Lucki v ječo, iz katere je pa kmalu ubežal na Rumunsko. V Bolgarijo se ni mogel povrniti, ker se ni pokoril carjevemu ukazu in je bil tukaj ruski general Kaulbars, ki je imel odločilno besedo. Bežal je torej rajši v Carjigrad, kjer se je z delom živil. Še-le pred kakimi šestimi meseci je bil šel v Bolgarijo, kjer je bil nastavljen pri železniškem uradu. Od tu so ga pa ruski agentje zvalili k sebi ter ga poslali na Rusko.

Amerika. „Agence Havas“ poroča iz Buenos-Ayres-a: Kakor prihajajo iz Chila poročila, vzbuknila je tam vstaja. Ker se pa poročila ne vjemajo povsem, ni mogoče podati podrobnostij.

Izvirni dopisi.

Iz Šentvida na Dolenjskem, 8. jan. (Razno-terosti.) Cesta od državne ceste pri Korenu do Šentvida in od tu do državne ceste pri sv. Roku je vendar jedenkrat dejansko uvrščena med okrajne ceste. Bila je sicer od deželnega zbora sprejeta že leta 1889, pa zavleklo se je delo do jeseni lanskega leta. Jeseni bila je razdeljena, in reči moram, dobro, od nekaterih prav dobro posuta. Če bo novi cestni odbor storil svojo dolžnost in skrbel pomladi za nekatera nujna dela, kot: škarpo pri sv. Roku, nekaj vodotokov, držajev itd., bode vendar cesta primerna svoji važnosti.

V novem odboru je kot zastopnik zatiške grašćine g. Serafin, kot zastopnik velikih posestnikov g. Janez Končina iz Górenje Vasi; zastopniki kmet-skih občin so gg.: Janez Kristan, poštar pri Sv. Roku; Anton Stepec, župan v Višnji Gori; Jože Štermole, posestnik na Viru; zastopnik mesta Višuje Gore poštar g. Peter Gilly; deželni odbor še ni imenoval svojega zastopnika.

V občini je zdaj mir; slava na tem g. županu Kovaču, ki v dejanju kaže, da ni župan samo zatiški in gaberški, ampak cele dokaj obširne šentviške občine.

Zdravje po fari je srednje, kar ni nenavadno v precej hudi zimi; po nekaterih vaséh se prikazuje malo vročinka, po nekaterih pri otrocih vrtinka; tako so umrli v jedni hiši v Bratencah v treh dneh štiri otroci.

Naši Amerikanci se nič prav posebno dobro ne hvalijo; dva iz fare sta že umrla tam v daljni tujini, menda brez sv. zakramentov. Denar le bolj poredkoma pošiljajo, tožbe pa bolj pogostoma; marsikdo bi se rad vrnil, ko bi imel za vožnjo. Vendar pa še zmirom ta ali drugi odpotuje tja, ne zmeneč se za vse resne opomine.

Sveti večer bilo je v naši farni cerkvi blagoslovljenje podob prenovljenega velikega altarja. Zadnji-krat prej bil je prenovljen za časa g. župnika Poklukarja pred kakimi tridesetimi leti; zato je že

zlató otemnelo, barve bile so močno zaprašene in zamazane. Naš g. župnik je uvidel potrebo in sklenil prenovljenje izročiti večjemu in vestnemu umetniku, namreč g. Vurniku, podobarju radovljiskemu; i pravo je pogodil. G. Vurnik je popolnem opravičil zaupanje. Altar je ves ukusno pobarvan, spodaj v temnejših, zgoraj v svetlejših barvah, povzetih natančno po naravnem marmorju. Mensa je nova, kamenita, v resnici poseben kras vsega dela. Nov je tudi górenji del tabernakeljna, ker je bil prejšnji górenji del izdelan v drugem slogu, kakor spodnji; zdaj je slog popolnoma enak. Prejšnji, malo ukusno izdelani tron moral se je umakniti novemu; tudi kip farnega patrona sv. Vida je nov, v primeri s stranskimi sv. Petra in Pavla, sv. Modesta in Krescencije precej večji, kakor je primerno cerkvenim zakonom. Vse delo je stalo nad 2000 goldinarjev; zato pa dela lepoto farni cerkvi, čast fari, g. župniku in g. Vurniku!

O priložnosti pošljem posnetek zanimive pravde, v kateri konečno najvišje sodišče izreka razsodbo, da je duhovnik pri delitvi sv. zakona ne le zastopnik države, ampak tudi cerkve, in da ima kot tak pravico, zavriniti pričó pri zakonu, ako ima zadostne razloge.

Na Gričku, dné 8. januvarija. Tisti dan po Sv. Treh Kraljih bil sem s sosedom, ki je na glasu, da je vedno „dolžan“, v lepi in beli Ljubljani; pa povém Vam, da me ne bodete kmalu videli, ker me je nekako vse dražilo tisti dan. Tja- in nazajgrede mi ni šlo nič kaj po sreči, najmanj pa v Ljubljani. Jedino to je bilo dobro med potjo, da se nam ni bilo treba bati, kdaj pride železniški „drdron“, ker kamniška železnica še mirno spava pod snegom. Ni duha ni sluha po nji. Privoščimo ji to sladko spanje, saj je reva dosti pretrpela in prestala od delavcev, potem od dopisnikov in drugih kritikov, slednjič pa še od komisij, ki so se dan na dan vozile, zadoji čas že tudi po železnici.

Sneg je pa zdaj vsemu temu naredil stori konec. Ne vidiš več ni delavca, ni komisije, in ne slišiš več ni nepovabljenega kritikarja, ni sitnega dopisnika, pa tudi ne grde kletvine. Sneg je vsem usta zamašil.

Nekako dolgočasno je, in britko se človeku ko bere na kolih, ki le še malo štrlijo iz snega: „Achtung auf den Zug! — Pozor na vlak!“, pa železne ceste nikjer, še manj pa vlaka. Tujec si te uganke ne more rešiti.

Pustimo to železnico v miru, in naj Vam povém, zakaj tudi v Ljubljani nisem bil zadovoljen. Komaj se s tovarišem izkopljeva iz kocev in snega, mahneva jo hitro po Slonovih ulicah, da bi zvršila svoja opravila. Pred znano gostilno v teh ulicah srečava nekaj vojakov nižje vrste, ki naju prav „surovo“ pozdravijo. V Ljubljani tedaj duhovnik ni varen pred psovkami ni na ulici, ni v čitalnici, ni pri Nemeih, ni pri Slovincih. O Ljubljana, kako si ti marogasta!

V Vaši bukvarni me vprašajo, če sem se z železnico pripeljal. Ker sem bil še le prvič vprašan, razložil sem jim še precej obširno, zakaj da še ne.

Komaj zapustim „Katoliško Bukvarno“, zaslišim znan glas za seboj: „Ali ste se mari z železnico pripeljali?“ — „Danes še ne,“ odrežem se malo nevoljno in hitim naprej. V Špitalskih ulicah me zopet nekdo prime za roko ter vpraša: „Povej no, kako pa je z vašo železnico? Kdaj so že pravili, da bo odprta, pa še zdaj nič ni; kdaj pa pride prav za prav tisti srečni čas, da se bomo začeli voziti po vaši železnici?“ — „V Kamnik pojdi vprašat, jaz ničesar ne vém.“

Zdaj sem pa že res mislil, da so med seboj dogovorjeni, da mi bodo ponagajali, kadar me dobé v pést. Potem sem pobesil oči in se nisem ozrl ni na desno ni na levo, da bi ne srečal zopet kakega znanca, ker namenil sem se, da ne dám nikomur nobenega odgovora, ako bi me utegnil še kdo vprašati o železnici.

Po obedu skočim še v Špitalske ulice k domačemu trgovcu g. P. Prej kakor sukno bila je zopet kamniška železnica na klopi. Vsi skupaj smo malo pozabavljali, pa sem plačal in odšel.

Tudi z dvema gg. profesorjema sem govoril o ti železnici, in jeden je zasukal govor na dolensko železnico ter pristavil, da menda tudi pri oni bodoči železnici ni vse tako, kakor bi moralo biti.

Z Dunaja, 8. januvarija. (Češka šola na Dunaji. — Dr. Pattai o Velikem Dunaji.

je naloga krščanskih misijonarjev, brez katerih se ne dá rešiti suženjsko vprašanje.

Slavna gospóda! Afričansko vprašanje zasluži našo posebno pazljivost. Biža se čas rešitve. Kolonijalna politika evropskih držav je važen faktor v roki previdnosti, da se krščanski veri odpró pota v Srednjo Afriko. S tega stališča presojam kolonijalno politiko in jo z veseljem pozdravljam kot sredstvo v dosego našega namena. Naselbinska politika sicer nima naravnost namena, da bi razširjala krščanstvo, vendar je podpira. Afrika ima gotovo svojo prihodnost. Afrika sploh ni taka, kakor si jo mnogi predstavljajo. Če se Afrika imenuje, že mislijo na kralja dahomejskega, ki pobije na stotine svojih podložnikov. Mnogi si Afriko mislijo kot deželo, kjer se drvé okolu trume črnih ljudi za človeškim mesom, kjer je le vročina in uboj. To so storili pretirani popisi mnogih potovalcev. Afrika ima tudi svoje dobre strani. Tam bivajo mnogi nadarjeni narodi. Mi sami imamo mnogo iz Afrike. Če zasledujemo omiko človeško, stopiti moramo na piramide, prestaviti se v one čase, ko je prvi plug razmetaval brazde v Nilovi dolini. V Afriki se pričinja kultura. Če se Afrika tolikrat ne imenuje v svetovni zgodovini, iz tega še ne sledí, da Afrika nema zgodovine ali da se ni vdeleževala svetovnega prometa. Afrika ima od nekdanj svojo trgovino, le z Evropo ni v tako tesni zvezi. A sedaj se bliža čas, ko bode Afrika stopila v javnost.

Gospóda! Pomagajte nam, da pokristijanimo Afriko, da rešimo zamorce. Ko tukaj govorim za Afriko, vzdiga se v Afriki krik in jok: očetje in matere objokujejo svoje danes zgubljene sinove in hčere, revni sužnji prosijo pomoči; iz revnih koč razlega se ihtenje zapuščenih. Naša vera, naša omika zahteva, da se usmilimo revežev. Pogumno se bodeva vrnila v deželo najinega poklica in upanja ter vse darovala za Afriko, kar imava. Do zadnjega vzdihva ostaneva zvesta zastavi, na kateri je napis: „Luč prave vere, prave prostosti in omike afričanskim zamorcem ali pa smrt!“

* * *

H koncu je še zamorski duhovnik o. Daniel, katerega daljši životopis objavimo o prvi priliki, izpregovoril v francoskem jeziku, ker mu nemščina ne teče prav gladko, rekoč: Potovalci véasih v svojih popisih pripovedujejo čudne stvari o Afriki. A ti potovalci obéujejo navadno le z onimi zamorci, ki živé med mohamedovci in so sami že sprejeli to vero. Sevéda, če po teh ljudeh sodimo vsprejemljivost in nagnenost zamorcev do krščanstva, potem naša sodba ne more biti ugodna, ker jih je že mohamedanska vera okužila in spridila. Zamorca moramo soditi v njegovi prvotnosti; kaj more krščanstvo narediti iz njega, to pričajo katoliški misijoni. In če se tudi tu kdo zgubi, treba je pomisliti, da je bil divjak. Če torej slišite slaba poročila o zamorcih in njihovih lastnostih, nikari vsega ne verujte.

— Ljudsko štetje na Dunaji) Kakor znano, živi na Dunaji zelo veliko Čehov, in vendar se popolno izgubé v javnem življenju. Mnogi od njih se potnjéjijo, obogatijo in popolno pozabijo na svoje rojake. Glavni vzrok tej Čehom žalostni prikazni je pomanjkanje čeških šol na Dunaji. Društvo „Komensky“ na Dunaji samo vzdržuje češko šolo, in sicer ima sedaj sedem razredov. Pritisk pri vpisovanju v te šole je bil zopet letos velik od strani čeških otrok. Zapisanih je v letošnjem šolskem letu 854 solarjev, in mnogo mater moralo je oditi glasno ihtéih, ker ni bilo več prostora za njih otroke. Vkljub temu vendar nima ta šola pravice javnosti in zato morajo stariši njihove štirinajstletne otroke pošiljati večinoma na Moravsko, da napravijo izpit, ki je tudi javno veljaven. Žalostno vest pa sedaj poroča zasluženi prorektor te šole, grof Harrach da bo skoro preminula ta jedina češka šola na Dunaji za stotisoč in več Čehov dunajskih, ako ne bo dobivala zdatnejše podpore. „Vem dobro,“ — pravi grof, — „da je požrtvovalnosti češkega naroda vsled velikih elementarnih nezgod v domovini postavljena težka poskušnja, vendar trdno upam, da v tej najni prevažni stvari, kjer se gre za narodno izobraževanje tolikega množstva čeških otrok, nam gotovo dojde potrebna pomoč.“

Politično društvo za Mariahilf in Neubau je imelo 6. t. m. obilno obiskan shod, kjer je med drugim dr. Pattai pojasnjeval zakon o Velikem Dunaji. „Golovo je,“ — rekel je govornik, — „da bodo s tem marsikatero obrtne stroke mnogo pridobile. Vendar takega gospodarskega razvoja, kakor je bil pred splošnim polomom leta 1873, ni pričakovati, ker so sedaj razmere drugačne, in tudi še vedno čutimo nasledke onega narodno-gospodarskega viharja. — Za to spojitve je bila tudi naša opozicija, vendar smo gledali kako odstraniti določila, ki bi bila na kvar našim volilcem. Dosegli smo s svojim nasprotovanjem, da nižjih uradnikov niso potisnili iz drugega v tretji volilni razred, in dognali smo, da meščani, ki so s plačevanjem svojih davkov zaostali, ne izgubé še volilne pravice.“

Dné 6. t. m. je bilo na Dunaju končano ljudsko številjenje. Pred desetimi leti je bilo na Dunaju 704.756 prebivalcev; pri letošnjem številjenju so jih pa našteji 809.443. Pomnožilo se je prebivalstvo dunajsko od l. 1880. za 104.687 prebivalcev, torej za 1 1/2 %. Število imejiteljev stanovanj se je pomnožilo od 150.098 na 174.038. Pri skupnem številu niso všteti prebivalci dvornih poslopij (4020) in ne posadka (22.000 mož). Pomenljivo je, da se je v okraju Leopoldstadt pomnožilo število prebivalcev za 36.040 vsled naselitev židov iz Ruskega in Galicije.

Grof Taaffe je vsprejel dné 8. t. m. predsednika dunajskih stavbenih obrtnikov arhitekta Karla Schlimpa in odbornika Winterberga, katera sta prosila v imenu raznih stavbenih obrtnikov, da bi se še bolj znižali davki pri prezidavanjih in pri zgradbah vilam podobnih poslopij. Tudi sta zahvalila ministrskega predsednika, da je pospeševal spojitve Dunaja s predkraji, ker je s tem vzlasti odprto široko polje delavnosti stavbenim obrtnikom. Minister je odgovoril, da hoče kar bo v njegovi moči radostno pospeševati koristi stavbenih obrtnikov; vendar opomni, naj stavbeni podjetniki pazijo, da ne bodo prejemale kakih nerealnih podjetij in jih tudi ne izvršili v prehitrem času, marveč v teku nekaterih let; ker le tem načinom se izvršujejo solidna dela.

Rim, dné 2. januarija. (Raznoterosti.) Kakor vsako leto, zbrali so se tudi letos v Rimu živeči kardinali, da bi voščili svetemu očetu vesele praznike. Njim se je pridružilo tudi več nadškofov, škofov in prelatov, tako da so vsi ti visoki gospodje prav napolnili prestolno dvorano v Vatikanu. Nekako okrog poludné 23. decembra stopili so papež v sredo svojih udanih, in takrat je stopil prednje najstarejši izmed kardinalov ter kot tolažbo za praznike izrekel svetemu očetu zahvalo za imenitne okrožnice, ki so jih odposlali poprej, posebno pa za tisto, ki so jo izdali pred nedavnim časom, ki govori o dolžnostih kristijanovih. Rekel je dekan med kardinali: „Po teh hočemo živeti, na njihovi podlagi hočemo ljudstvo opominjati.“ Sveti oče so na to odgovorili, kako zelo jih veseli, da je kardinal ravno okrožnice v misel vzel in kako zelo da želé, da bi se po njih kristijanje ravnali.

Tako daleč — pravijo — prišlo je posebno v Italiji, da se pri posvetnih ljudéh ne more napraviti komu večja sramota, kakor če se o njem reče,

da je — veren katoličan. Že to torej je največji greh postalo, če kdo svoje krščanske dolžnosti natančno izpolnuje. Zato pa treba tem večjega poguma in tem večjega zatajevanja, če se kdo hoče vkljub vsem zabavljanjem od strani posvetnjakov zvestega vernika pokazati. Tolaži pa me — so rekli — pri vseh žalostnih izkušnjah, ki jih moram vsak dan okušati, to, da jih je veliko, ki zvesto po poti, ki jo kažem, hodijo. — Na to so podelili vsem navzočim apostolski blagoslov.

Iz ust tistih, ki so bili ta dan pri sv. očetu, sem zvedel, da so vkljub visoki starosti papež prav dobro pri moči. Živo oko in krepak glas jih še nista zapustila. Da so pa posebno sedaj zimski čas nekoliko slabotnejši, kdo se bo temu čudil? Moj oče so mi večkrat pravili, da star človek, če je najbolj zdrav, je malo bolan. V resnici se torej moramo čuditi, da se papež pri letošnji mokrotni zimi še tako trdne čutijo. Tisti časniki torej, ki so pred nedavnim časom pisali o hudi bolezni sv. očeta, so se zopet jedenkrat prav pošteno — epekli. Mi pa le prosimo Boga, da bi jih še dolgo časa pri trdnem zdravju ohranil.

Nedolžno božično veselje — jaslice, so tudi tu v navadi. Po ulicah jih na stotine prodajajo. V cerkvi s. Maria in ara coeli pa so napravljene velike in krasno razsvetljene, na ta način, kakor pri nas božji grob o veliki noči.

Ko sem včeraj obiskal to cerkev proti večeru, našel sem jo skoro polno pobožnega ljudstva. Ravno nasproti jaslicam, na drugi strani cerkve pa je napravljena nizka leca, na kateri po tukajšnji šegi otroci ljubeznive otroške pridige delajo v čast detetu Jezusu. Imel sem priliko nekaj tacih slišati. In čuditi sem se moral, kako goreče in nedolžno deca pripovedujejo to, kar so se doma naučili. Zgodi se tudi časih, da kak otrok pride na leco ter začne pripovedovati svojo pesen, kar naenkrat pa, uglečavši, kako so vseh okoli stoječih oči ná nj obrnene, se ustraši, solze ga polijejo in glasno ihtéč zapusti prostor. Nekateri bolj pogumne pa sem slišal takó živo in primerno pripovedovati, da smo bili vsi navzoči ginjeni. Mislim sem si, kakor beremo v psalmih: Iz ust otrok si si pridobil slavo!

Ker smo ravno ob času, ki je ves poln voščil, želim tudi jaz vsem starim in novim bralcem „Slovenca“: srečno in zdravo novo leto!

Dnevne novice.

(Železnica Ljubljana-Kamnik.) Ker se mnogo govori, zakaj kamniška železnica še ni izročena prometu, razgláša se danes v „Laib. Ztg.“ kot vzrok, da državna železnica ne more potrditi te proge, dokler je zametena v snegu. Dalje se tudi še vrše dogovori o prometnih troških, ki pa utegnejo v kratkem biti dognani.

(Ljubljana brez vode.) Sinoči so se posušile kar hkrati po vsem mestu pipe ljubljanskega vodovoda in še danes zjutraj bi se ne bili imeli s čim umivati, da bi se nas ne bili usmilihi stari vodnjaki, o katerih smo že mislili, da nam jih je nepotrebne storil mestni vodovod. Kakor poroča vodstvo mestnega vodovoda, morali so sinoči zapreti vodovod vsled neke poškodbe sesalk. Oni hišni posestniki, katerih vodovodne naprave so na mrazu, naj izpraznijo cevi. Ker bode gotovo še danes vodovod zopet redno dajal vodo, naj se pipe pusté malo odprte, da more odhajati zrak, ali da se zabrani splav v prostorih, ko bi bile pipe odprte.

(V tukajšnjem bogoslovskem semenišču) bodeta danes zvečer ob 6. uri afričanska misijonarja o. Ksaver Geyer in o. Daniel Sorur govorila o katoliških misijonih v Afriki.

(Ljudsko štetje na Koroškem.) Prijatelj nam piše iz beljaške okolice: Pri nas bodo prav malo Slovencev našteji. Poročam vam, ker sem sam videl. Če le kdo zna kaj nemški, zapiše se za Nemca, kar je po njegovih mislih imenitnejše. V hišah, kjer navadno le slovenski govorijo, najdete po štetju same Nemce. Naše ljudstvo je v obče še zelo nezavedno v tem oziru in deluje nasprotnikom v roke. Značilno je tudi, da so v celovškem okraju ljudski učitelji dobili tri proste dni, da pomagajo pri štetju. Temu se nihče ne čudi, ker tukaj in drugod delajo učitelji kot obč. tajniki in v mnogih krajih vladajo celo občino. To samo na sebi je lepo in hvalevredno, toda pri nas je to škodljivo, ker so učitelji z malimi izjemami nemško-liberalnega duha in gladijo pot nemškemu liberalizmu.

(Podkovska šola.) V tukajšnji podkovski šoli vršile so se dné 29. in 30. decembra 1890. leta skušnje iz podkovstva pred izpraševalno komisijo. Člane komisije imenovala je c. kr. deželna vlada dr. vitez Bleiweisa-Trsteniškega, c. kr. okr. živinozdravnika Perdana in učitelja Šlegelna. Kovačev brez šole bilo je 12, od teh je eden kovač, ki je leta 1886 pri skušnji propal, ponavljal skušnjo. Po narodnosti bilo je 11 Slovencev in 1 Nmec (9 Kranjcev, 3 štajerski Slovenci). Učencev podkovske šole bilo je v drugem tečaju 7, in sicer 6 Kranjcev, eden štajerski Slovenec; 4 učenci dobili so podporo od visokega c. kr. ministerstva za poljedelstvo, 3 izšolali so se na lastne stroške. Vsi učenci naredili so skušnjo iz podkovstva z dobrim vspehom, pouka iz ogledovanja klavne živine in mesa vdeležili so se le trije učenci in se v tem predmetu dobro izvežbali. Vodstvo podkovske šole je pa odredilo, da se imajo v prihodnje vsi učenci podkovske šole vdeležiti pouka v ogledovanju klavne živine in mesa, ker manjka pripravnih mesogledcev po deželi. Le oni bodo oproščeni pouka, ki ne znajo dovolj brati in pisati. Sledeči učenci bili so kot kovači izvežbani v zadnjem tečaju: Matičič Matevž iz Brezja pri Cerknici, Jerina France iz Bistre pri Vrhniku, Vintar Anton iz Bistre pri Vrhniku, Herle Janez iz Kota v Ljubljanski okolici, Langenvalter Ignacij iz Godoviča pri Logateci, Dovjak Jurij z Dobrove pri Ljubljani, Antloga Jernej iz Gotovlja pri Žalcu na Štajerskem. Za mesogledce bili so izvežbani učenci Matičič, Langenvalter in Antloga.

(Vreme.) Vsled snega še danes ni v redu poštni in železnični promet, med Reko in Trstom še vedno ni zveze. V Trstu je nenavadno mnogo snega. Istotako se je danes poštni vlak z Dunaja zakasnil za več ur.

(K ljudskemu štetju.) Poroča se nam: V občini „Lipljene“ v škocijanski župniji in okr. glavarstvu okolice ljubljanske je po štetju dné 31. decembra m. l. 640 prebivalcev, odsotnih je 21. Od leta 1880 se je število prebivalcev pomnožilo za 29.056. Vsi so naznanili občevalni jezik slovenski. Brati in pisati jih zna 353. Najstarejši mož in ženska sta stara po 84 let.

(Troški za ljudsko štetje.) Listovine, ki se porablajo pri ljudskem štetju, stale so 30.000 gld., ostali troški pa bodo tudi večji, kakor bodo vredni vspehi z ozirom na statistiko.

(Klub slovenskih biciklistov) priredi prihodnjo soboto v dvorani ljubljanske čitalnice besedo, za katero se delajo velike priprave, da utegne tudi letos biti med vsemi najsijajnejša. Program, katerega objavimo v jedni prihodnjih števil, obseza nekda jako zanimive točke. Vrli kolesarji priredili bodo s sodelovanjem rodoljubnih gospodičin lepe slike iz svojega raznoličnega življenja. Nastopil bode tudi prvič v lepem številu dobro izvežbani bicikliški pevski zbor, iz posebne prijaznosti pa bode pri besedi sodeloval znani slavček, g. Ivan Meden. Veselico bode zaključil plesni venček.

(Klub amatérjev-fotografv v Ljubljani) ima v ponedeljek, dné 12. t. m., ob 1/2 8. uri zvečer svoj občni zbor v prostorih c. kr. obrtne strokovne šole pri Virantu. Na dnevnem redu je volitev novega odbora in računski sklep za preteklo društveno leto.

(Iz Zagorja) ob Savi se nam poroča: Poleg telovadnega društva „Sokol“ nameravamo tukaj ustanoviti bralno društvo.

(Narodna čitalnica v Ptuj) je imela svoj občni zbor dné 6. t. m. Za tekoče leto je bil izvoljen predsednikom g. dr. Tomaz Horvat, odborniki pa gg.: dr. Josip Čuček, dr. J. Ploj, dr. Fr. Jurtela, Ivan Langerhole, Anton Klobučar, Simon Ožgan, Alfonz Svet, Henrik Stanjko, Anton Gregorič in Rud. Sigl. Odbor se je tako sestavil: Podpredsednik dr. Fr. Jurtela, blagajnik H. Stanjko, tajnik Rud. Sigl.

(Izneverjenje.) Dné 5. t. m. jo je pobrisal iz Majure pri Kostajnici načelnik tamošnje železnične postaje R. Čop ter izneveril 800 gld. Čop je mnogo igral in zgubil. V sredo pa se je Čop sam izročil redarstvu v Zagrebu, od koder so ga peslali sodišču v Petrinju.

(Zagreb po zadnjem štetju.) V mestu Zagrebu je bilo 31. grudna 1890 hiš 2113, moških prebivalcev 18.139, ženskih 19.230, vojakov 2061, vseh vkupe torej 39.430. Leta 1880 je imel Zagreb z vojaštvom vred 29.880 prebivalcev.

(V italijanski zbornici) hoče letos poslanec Zanardelli spraviti na dnevni red postavo o ločtvi

zakona. Ni zadosti, da se ruši ves organizem laške države vsled slabega gospodarstva in prehudih davkov, hočejo radikali, da bi začel razjedati trup neverstva tudi družine, in da bi tako pripravili splošno zmešnjavo. Naj le poskusijo krusiti postavbo božjo, učili se bodo iz lastne izkušnje, če se nočejo učiti iz zgodovine, kakšni da so nasledki.

(Elektrika) se od dné do dné bolj rabi v razne namene. Ako pojde tako naprej, ne bodo kmalu le mesta, ampak tudi vasi in kmetske kočje razsvetljene električno. Posebno važna je poraba elektrike pri fotografovanji. Notranji prostori stavb in podzemeljske temne jame se z njeno pomočjo lahko fotografujejo tako lepo, kakor da bi jih obsevalo solnce. Treba je zato le električne svetilnice in pobeljenega reflektorja.

Raznoterosti.

— V sedanjem mestnem okolišju Vélíkega Dunaja se lahko streljajo srue, zajci, kljunači, divje gosí itd; lahko se dobi izvrstno dunajsko vino. lahko se greje z drvni, ki so rasla v dunajskem okolišju, ter hrani z mesom in kruhom, ki se je pripravilo v istem okolišju mesta. Dunajsko prebivalstvo se ne peča več le s kupčijo in obrtom, kakor stanovniki po drugih velikih mestih, marveč peča se tudi z vinorejo, čebelorejo in gozdarstvom.

— Kardinal Lavigerie je nedavno nevarno zbolel. Boleha namreč na mrzlici, ki ga je tudi že pred nekaterimi leti nadlegavala. Kakor poročajo najnovejša poročila, slabša se njegovo stanje zmirom bolj.

— Čudna smrt. Iz Peterburga se poročá: Pravoslavni škof vilnski, Arhijerej Aleksis Lavrov-Platonov, fanatičen sovražnik katoliške cerkve, umrl je dné 21. novembra m. l. nagle smrti vsled „srčne napake“. Katoliški krogi smatrajo to smrt za božjo sodbo. Na prizadevanje Arhijereja je bila namreč ruska vlada sklenila, zapreti tri cerkve v Vilni, mej njimi tudi cerkev posvečeno Materi Božji. Zaukazala je vilnskemu škofu Avdčivču, naj odstrani iz imenovane cerkve čudapolno podobo Matere Božje. Msgr. Avdčivč je pa takoj šel v Peterburg, da bi izprosil od ruske vlade, naj ostane podoba Matere Božje še nadalje v božjem hramu, a kaj je tu opravil, povedali smo že na drugem mestu. Zdaj se je Arhijerej kar odločno izrazil, da se bodo zaprele tri katoliške cerkve v Vilni in odstranila imenovana čudapolna podoba Matere Božje. Tu je nenadoma Arhijerej zbolel in umrl. Jdnaka se je godila tudi drugim sovražnikom sv. katoliške cerkve, ki so hoteli odstraniti imenovano čudapolno podobo.

— Dvakrat umrla. Poseben dogodek se poročá dunajskim listom iz Rabe. Dné 29. decembra p. l. je umrla nagle smrti v Felpezu pri Rabi petinšestdesetletna vdova Franja Pfeiffer. Truplo so deli na mrtvaški oder. Okoli desetih zvečer je bil pri mrliču samo še en mož, ki ga je stražil. V svoj največji strah je zapazil ob imenovani uri čuvaj, da se je mrlič začel gibati, vzdignil se v krsti, na kar jo je seveda popihal mož skozi vrata, kakor so mu dopuščale njegove peté. Ko je vstala umrla ženica iz krste, šla je k nekej v istej hiši stanujoči družini, jo vzbudila ter prosila, naj jo pusté noter, ker jo zebe. Da se je tudi ta družina silno prestrašila, umeje se samo ob sebi, a vendar je uslišala njeno prošnjo. Vstopivši v sobo, sedla je k peči, toda že čez nekaj minut se zopet zgrudi in bila je — mrtva. Zdaj je bila pa zares umrla in se ni več probudila. Prigodek je provzročil v okolici silno osupnenje. Zagrebli so pokojnico dné 31. decembra m. l.

Telegrami.

Dunaj, 10. januarija. „Wiener Zeitung“ objavlja državno pogodbo z Italijo na varstvo slovsstva in umetnosti.

Dunaj, 10. januarija. Dvorni svétник grof Pace je imenovan za deželnega predsednika v Bukovini.

Dunaj, 9. januarija. Kakor poročajo listi, sklenila je delavska stranka, da bo tudi letos praznovala prvi dan maja in priredila shode v dosego osemurne delavske dôbe in splošne volilne pravice, popoldne pa izlet v Prater. Program povdarja popolnoma mirovni značaj demonstracije.

Trst, 9. januarija. Na Krasu še vedno mëte. Pri vlakih poslujoče oboje se ne spominja še tako grdega vremena. Včeraj od tu odšli brzovlak se je moral ustaviti pri Postojini. Italijanska proga je do sedaj prosta, tudi državni vlaki redno na njej vozijo. Na progi Št. Peter-Reka je promet popolnoma ustavljen. Iz Benetek in Milana se poročá, da močno sneži in je nenavaden mráz.

Reka, 9. januarija. Mesto je popolnoma zameteno. Na karlovski železnični progi je

promet ustavljen zaradi čevelj debelega snega; tudi lokalni promet je prenehal.

Pariz, 9. januarija. Kakor se govori, namerava Carnot, predsednik francoski republiki, potovati to leto v Algier in od tu bržkone tudi v Tunis.

Pariz, 10. januarija. Čilski zastopnik poročá, da je predsednik Balmaceda razpustil kongres, ki je odrekel proračun. Armada se še ni odločila, mornarica se utegne izjaviti proti Balmacedi.

Madrid, 9. januarija. Po vsej Španiji je silen mráz; ob obrežji divjá hud vihar. V Valenciji je na mnogih ladijah veliko škode, druge nesreče se je pa še bati. V Granadi je bil včeraj močan potres.

Carjigrad, 10. januarija. Major Hülsen je izročil sultanu pismo nemškega cesarja in častno sabljo. V pismu se cesar toplo zahvaljuje za pomoč ponesrečenemu parniku „Friderik Karol“ in zagotavlja odkritosrčno prijateljstvo. Prepis s patrijarhom še ni končan. Patrijarh je zmatral privoljenja za definitivna. Turška vlada stoji trdno pri predlogih bogočastnega ministerstva, da je treba to ministerskemu svétu dovoliti in cesarju potrditi. Čuje se, da se vjema sultan z vlado, zatorej je mogoče, da se bogočastno ministerstvo zamenja in otvorijo grške cerkve.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	730-6	-6-4	sl. vzh.	oblačno	5-0	
9. u. pop.	728-9	-3-2	"	sneg	sneg	
9. u. zveč.	730-6	-4-8	"	"	"	
Srednja temperatura -4-8°, za 2-2° pod normalom						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

10. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	90	gl.	30	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% "	90	"	75	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107	"	95	"
Papirna renta, davka prosta	103	"	50	"
Akeje avstr.-ogerske banke	997	"	75	"
Kreditne akeje	307	"	75	"
Francoski napoleon.	9	"	09	"
Cesarski cekini	5	"	43	"
Nemške marke	56	"	35	"

Iščem trgovskega pomočnika

z dobrimi spričevali in učenca za trgovino. — Prvega sprejemem s l. svečanom, drugega takoj.

M. Gorišek, trgovec,
Raka.

(1)



Pr pripravljena od lekarja GABR. PICCOLI-ja v Ljubljani, je uplivno zdravilo, katero krepča želodec, mehča, čisti, odpravlja zlato žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v rastlinstvo spadajočih snovij ter ni nikako drastično učinkujoče, marveč lahko, delovanje organov urejajoče zdravilo, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi. (60—6)

Esenco za želodec pošilja izdelovatelj proti poštnemu povzetju v skatljah po 12 steklenicah za gl. 1-36; po 24 za gl. 2-60; po 36 za gl. 3-84; po 44 za gl. 4-26; po 55 za gl. 5-26; po 110 za gl. 10-30; po 550 za 50 gl.

Dobiva se v steklenicah po 10 kr. le v Ljubljani v lekarni „Pri angelju“, Dunajska cesta, v steklenicah po 15 kr. prodaja se skoro v vseh tujih in inozemskih lekarnah. (60—18)

J. BENDIK-a,

tovarnarja v Št. Valentinu na Spodnjem Avstrijskem,



kranilna mast

za usnje

je najboljše sredstvo, da se usnje ne premoči.

Za likanje usnja se priporoča ravnokar izumljena, pred ponarejanjem s c. in kr. privilegijem zavarovana

tinktura
za usnje.

Glavna zaloga v Ljubljani pri gg. Schusnigu in Weberji, nič več pri Krisperji. (16—16)

Svarimo pred ponarejanjem.

Vozni red državne železnice.

Osobni vlaki							Osobni vlaki						
Postaje	št. 918	št. 1714	št. 1716	št. 1712	št. 1718	št. 1724	Postaje	št. 915	št. 907	št. 957	št. 917	št. 955	št. 901
	po noči	zjutraj	dopolodne	zvečer	po noči	zvečer		dopolodne	popoldne	popoldne	zvečer	dopol.	dopol.
Ljubljana j. k.		6-45	11-40	4-25	12-05	6-10	Beljak j. k.	11-51	4-38	4-46	10-56	9-05	7-36
Ljubljana R. k.		6-49	11-45	4-30	12-09	6-14	Beljak drž. ž. (o.)	11-56		4-51	11-09	9-10	
Vižmarje		7-—	11-55	4-41	12-19	6-24	Toplice Beljak (o.)	12-—		4-57	11-16	9-16	
Medvode		7-12	12-—	4-53	12-31	6-36	Fürnitz	12-10		5-07	11-32	9-26	
Loka		7-26	12-21	5-07	12-45	6-49	Podklošter	12-27	5-02	5-25	11-59	9-45	
Kranj		7-42	12-38	5-24	1-01	7-06	Thörl-Maglern	12-42		5-38	12-20	9-58	
Sv. Jošt (ostaj.)		7-47*	12-43*	5-29*	1-06	7-11	Trbiž	12-56	5-20	5-50	12-40	10-10	8-14
Podnart		8-02	12-58	5-44	1-21	7-25			št. 1717		št. 1715	št. 1723	št. 1721
Otoče (ostaj.)		8-09	1-—	5-50	1-26	7-31	Trbiž	2-30		6-03	1-15		8-26
Radovljica (ostaj.)		8-22	1-18	6-03	1-40	7-44	Rateče-Bela Peč	2-47		6-20	1-33		8-41
Lesce		8-30	1-28	6-12	1-47	7-49	Kranjska gora	3-02		6-35	1-47		8-55
Žerovnica (ostaj.)		8-41	1-39	6-23	1-58		Dovje	3-26		7-02	2-17		9-21
Javornik		8-50	1-48	6-32	2-07		Jesenice	3-46		7-24	2-39		9-40
Jesenice		9-—	1-59	6-42	2-16		Javornik	3-52		7-31	2-46		9-46
Dovje		9-20	2-18	7-01	2-34		Žerovnica (ostaj.)	4-01		7-40	2-55		9-55
Kranjska gora		9-46	2-45	7-26	3-01		Lesce	4-14		7-58	3-10	8-35	10-06
Rateče-Bela Peč		10-—	3-—	7-40	3-16		Radovljica	4-20		8-05	3-17	8-41	10-12
Trbiž		10-16	3-16	7-55	3-33		Otoče (ostaj.)	4-32		8-18	3-30	8-52	10-23
			št. 908	št. 916	št. 1202	št. 952	Podnart	4-40		8-27	3-39	8-59	10-30
Trbiž	3-54	11-—	3-34	8-15	7-24	6-02	Sv. Jošt (ostaj.)	4-52*		8-39*	3-51*	9-10	10-41
Thörl-Maglern	4-07		3-48		7-39	6-15	Kranj	4-59		8-47	3-58	9-16	10-47
Podklošter	4-20	11-27	4-02		7-59	6-29	Loka	5-14		9-04	4-14	9-31	11-02
Fürnitz	4-36		4-17		8-17	6-47	Medvode	5-27		9-18	4-27	9-44	11-15
Toplice Beljak (o.)	4-44		4-25		8-28	6-57	Vižmarje	5-39		9-39	4-40	9-56	11-27
Beljak drž. ž. (o.)	4-50		4-33		8-34	7-04	Ljubljana R. k.	5-48		9-41	4-49	10-05	11-36
Beljak j. k.	4-54	11-50	4-37	8-52	8-38	7-08	Ljubljana j. k.	5-52		9-45	4-52	10-08	11-39

Ustanovljeno 1781. leta.

Zalogo najlepših grobni spomenikov

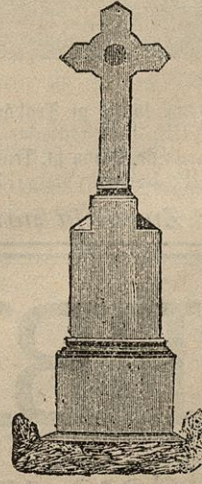
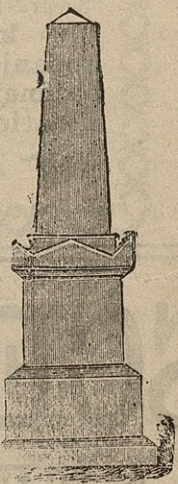
ima
Eduard Hauser,

c. in kr. dvorni kamnoseški mojster,

Dunaj, IX., Spitalgasse št. 19^I.

Grobni nakit od granita, grobno omrežje in grobne svetilnice itd. Naročila za izdelovanje rakev, prevazanje spomenikov in vsa v to stroko spadajoča naročila se hitro in najceneje izvršujejo.

Ilustrovani ceniki zastoj in franko.



Po nizki ceni je na prodaj
nova kočija (phaeton)

sloneča na oporah, s streho,
s sedežem za več oseb. Sedež za kočijaža
more se sneti; dalje so na prodaj čisto nove
sani za jednega konja

s štrimi sedeži, lahno izdelane.
Kje? poizvé se pri upravnistvu „Slo-
venca“.
(6-2)



Delavnica za cerkveno kiparstvo

J. Antona Rungaldier-ja

v St. Ulrichu, Gröden, Tirolsko („Schöne Freud“),

se priporoča v izdelovanje

božičnih jaslic, križevih potov, altarjev,
prižnic, podob svetnikov itd. itd.

v lesu po vsacem zlogu in mojstru priprosto in bogato okrašeno.

Vzorci in cenike pošiljam brezplačno. — Proračuni na zahtevanje. —
Cena jako nizka.

Ker nimam prestavljavcev, prosim, da se mi dopisuje v nemščini. (5-5)

Zobozdravnik
Schweiger

stanuje

hôtel „Stadt Wien“ (pri Maliču)
št. 23 in 24, II. nadstropje.

Ordinira vsaki dan od 9. do 12. ure
dopoldne, od 2. do 5. ure popoldne.
Ob nedeljah in praznikih od 9.
do 1/2. ure.

Najnovejše iznajdbe in sredstva v zobo-
zdravništvu. Najboljše plombe, po barvi
zobem prikladne. (23)

Za vsa dela se jamči.

Prav dobro ohranjen, ličen
BOŽJI GROB
je na prodaj po nizki ceni.
Cerkveno predstojništvo
v Škofji Loki.
(3-1)

!Svoji k svojim!

Priznano najboljše
in najcenejše
čebelno-voščene sveče

priporoča

Oroslav Dolenc
v Ljubljani.

(10-4)

!Svoji k svojim!

Velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom priporočam podpisana
svojo bogato zalogo mnogovrstnega blaga za vsakoršno

cerkveno obleko,

dalje krasno in trpežno izdelane

mašne plašče, pluvijale in dalmatike, bandera,
zastave, baldahine in banderčke pred sv. R. Telesom.

Razno blago za cerkveno perilo istotako že izgotov-
ljeno, kakor: albe, korske srajčice, korporale in raznovrstne rutice
imam vedno v veliki izbiri v zalogi.

Naročila na **vezenje** izvršujem točno ter preskrbim **zameno, popravo**
in **prenovljenje** starega cerkvenega orodja.

V zalogi imam tudi **pasarske cerkvene izdelke**, n. pr.:

monštrance, svetilnice, križe, svečnike,
kelihe, lestence itd.

ter izvršim naročila pošteno, točno in po mogoče nizki ceni.

(10-4)

Velespoštovanjem

Marija Hofbauer v Ljubljani.

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy-ja, deželna

lekarna, Sackstrasse

Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv. Fran-
čišku“, (ob jednom kemična tovarna), V., Hunds-
thurmstrasse 113. (1)

Nepresegljivo za zobe

je

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva **okrepčevajoče**,
zabranjuje **gnjilobo** zob ter odstra-
njuje iz ust **neprijetni duh**. Jedna
velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva **jako okrep-
čevajoče** ter ohranjuje zobe svetlo-bele,
à 30 kr.

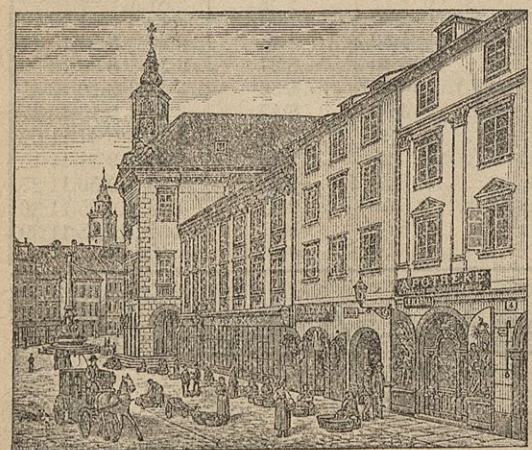
Navedeni sredstvi, o katerih je došlo
mного zahvalnih pisem, ima vedno
sveži v zalogi ter vsak dan po pošti
pošilja

lekarna

Ubald pl. Trnkóczy

diplomovani posestnik lekarne in
kemik, poleg mestne hiše v Lju-
bljani.

Zunanja naročila se s prvo pošto izvršujejo.



Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem
levu“, VIII., Josefstädterstrasse 30.

Dunaj: Lekarna dr. Otona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radeč-
kiju“, III., Radetzkyplatz 17.

Banka „SLAVIJA“

sprejme nekoliko

stalnih zastopnikov.

Rodoljubi, ki vedó, kako važno je za
naš narod, da se povsodi ravnamo po geslu
„svoji k svojim!“ in imajo voljo delovati
v tem smislu, blagovolé naj se oglasi pri
generalnem zastopu banke „Slavije“
v Ljubljani, kateri uraduje v lastnej hiši
v Gospodskih ulicah št. 12. (3-1)

Prva kranjska, na mnogih razstavah odlikovana,
leta 1822. ustanovljena (4-4)

lesna, pletarska in sitarska obrt,
M. Pakič v Ljubljani,

priporoča p. n. naročnikom **garantirano pravo žimo** (razločiti
d s fibrizom in drugim stvarmi nemešano žimo), **morsko travo**
(Seegrass), **preproge iz lesene volne** po čudovito nizkih cenah;
razno **kuhinjsko orodje**, **fine škafe**, **čebre** in **banice za**
kopanje, **pletene kovčge za potovanje** v raznih velikostih,
najfinejše košarice z dvema pokrovoma in takozvane „**Stefanie**“
košarice, kakor tudi **navadne košare** po najnižjih cenah.

Zunanja naročila izvršé se takoj s povzetjem.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.